

РЕЙ РЪСЕЛ ЧОВЕШКИ КОМПЛЕКС

Превод от английски: Деница Минчева, 2017

chitanka.info

Нима не е в правото си?

— Buongiorno^[1]. Каква абсолютно страхотна сутрин. Обзалагам се, че няма да откажеш една хубава гореща чаша чай, нали, сладурче? Кафе? А така. И аз ще се присъединя. Prosit!^[2] До дъно. Yum sing!^[3] Ах, това ми дойде много добре. А сега, позволи ми да се представя. Казвам се Салибил и съм тук, за да изпълня три твои желания. Не, не сънуваш. Ако искаш, дай да те ощипя. Видя ли? А сега хубавичко ме чуй. В моя век ние всички сме постигнали чудни постижения. Повечето няма да ги разбереш, даже да ти ги обясня — то аз самият не ги разбирам половината. Други обаче са относително прости и даже първобитна личност като теб (не се засягай) може да ги схване. Например въздухобич, кръвопесни и небобон, такива работи. И сред всички тия нови чудесии е тая работа с изпълнението на желания. Мисля, че вие тук в тази времева зона го нямате това. Ето как работи. Всеки от трето ниво и нагоре, който си е изкарал 920-те изпита и има чисто досие, може да изпълни три желания на някой друг, стига изпълнението да се извърши във времева зона преди раждането на изпълнителя. Изпълнителят в случая *c'est moi*^[4]. Не ме питай защо е така. Някакви технически дивотии относно стресови фактори на времепространствения континуум. Пътуването във времето, разбира се, го усвоихме отдавна. Та така. Понеже аз си издържах изпитите с отличен вчера — макар че не става въпрос за *твое* вчера, нали — *was ist los*^[5], госпожо?

— *Седиш ми на крака. И съм господин, а не госпожа.*

— Опа, така по-добре ли е... господине? Тия древни традиции с постоянния пол винаги ме объркват. Дай да видим какво ще правим с желанията, а? Не ми се ще да се бавя дълго, преди да се върна в моята времева зона.

— *Може ли първо да отида до тоалетна?*

— *Къде да ходиш?*

— *Тоалетна.*

— *¿Porqué?*^[6]

— Ами, малко е неловко и не искам да се обяснявам излишно, но бих искал да си освободя мехура.

— Готово. Мехурът ти е празен.

— Изумително! Как го направи?

— Елементарно междупространствено преместване. И децата го могат. Така, какво е второто ти желание?

— Чакай, значи този малък номер беше първото ми изпълнено желание???

— Natürlich.^[7]

— Но аз можех и сам да се справя с тази ситуация!

— Не се тревожи, старче, остават ти още две. Гледай да ги измислиш добри.

— Да, но ми се ще да знаех...

— Save quid dicis!^[8] Не казвай „ще ми се“ или „искам“, освен ако не се отнася за някое желание.

— Може ли да задам един въпрос?

— Може.

— Абсолютно всичко ли мога да си пожелаая? Каквото и да е?

— Абсолютно.

— И ще го получа?

— Със сигурност.

— Тогава си пожелавам да ми изпълниш три хиляди желания, а не само три.

— Нет^[9], без такива.

— Но нали каза, че мога да искам всичко?

— Всичко, освен това. Там, пак нещо се намесват стресовите фактори.

— Добре, тогава си пожелавам да живея...

— Дурак!^[10] Да не се каниш да си поискаш безсмъртие?

— Да... Но сигурно и то е забранено?

— А, не, защото, позволено е, обаче слушай какво ще ти кажа. Специално в твоя случай такова желание е просто излишно. Освен това, някои от най-добрите ми приятели са безсмъртни и те уверявам, че никак не са щастливи.

— Да речем, че ти вярвам. Тогава си пожелавам милиард...

— Повярвай ми, не ти трябва да искаш пари.

— Че защо не?

— Защото няма да знаеш какво да ги правиш.

— *Ще знам и още как!*

— Само така си мислиш. Освен това, без да навлизам в подробности, нека само ти кажа, че никога няма да повярваш какво ще се случи с парите като цяло. Най-добре не си пожелавай пари.

— *Щом казваш. Тогава си желая да притежавам това, що всички мъдреци са дирили напразно...*

— По-спокойно, мъжки. Безпределна мъдрост, значи? Не ти трябва повече мъдрост, от тази, която сам си натрупал. Пък и някои от най-добрите ми приятели са мъдреци и, да знаеш, големи са сухари.

— *Изобщо не ми помагаш. И пак си седнал на крака ми.*

— Excusez-moi.^[11] Опитай пак.

— *Дай ми малко време.*

— Добре, помисли си за минутка, но само толкоз.

— *Нищо друго не мога да измисля!*

— А какво ще кажеш за секс? Чувам, че това било голяма работа в тая времева зона. Какво ще кажеш, ако всички най-привлекателни господа в света...

— *Дами! Дами!*

— Добре де, дами, прощавай. Какво ще кажеш, ако най-красивите и желани жени в света внезапно се окажат неспособни да устоят на твоя чар? Pardee, hit oghte thee to lyke.^[12]

— *Работата е там, че аз не се интересувам особено от секс. Не че съм някой моралист, просто не ме влече, т.е. не постоянно. Само от време на време.*

— Да, предположих, че ще кажеш нещо такова. Добре тогава, нищо ли няма да си пожелаеш?

— *Не, не, почакай... Измислих!*

— Сигурен ли си?

— *Сигурен съм. Може да прозвучи много претенциозно, но... Искам да знам дали има Бог или не.*

— Да, има. Какво е последното ти желание?

— *Последното ми желание е да видя лицето Му.*

— Дадено. Стани и се погледни в огледалото.

Когато станах от леглото и се погледнах в огледалото, окачено на отсрещната стена, видях непознато лице. Някакъв странник, нито твърде млад, нито престарял, нито красив, нито грозен. Премигах и

разтърках лицето с длани. След това се обърнах към Салибил, който още седеше на мястото си в долния край на леглото ми.

— Кой съм аз? — попитах го.

— Нали току-що ти казах — отвърна той.

Аз се засмях снизходително.

— Добре, чудесна шега. Сега ми кажи истината, моля.

— Истината? Матма mia^[13], откъде да започна? Йоан 18:38^[14], шегаджията Пилат и прочее? Дори да можехме да постигнем съгласие по въпроса що е то Истина — имам предвид тъкмо Истината с главно И — защо пък да е известна точно на мен? И дори да ми е известна, защо да я казвам на теб? Моите знания са си за мен, ти гледай себе си.

— Престани да ме баламосваш — скастрих го аз. — Искам да знам...

— О, с желанията ти вече приключихме.

— Но мога поне да задавам въпроси, нали?

— Питай, Mungu^[15].

Аз седнах в горната част на леглото — в стаята нямаше други мебели.

— Ти твърдиш, че си от друга времева зона — Салибил кимна в отговор. — От коя година идваш?

— Година Лилага, Цикъл Епсилон-десет.

Аз тихичко простенах.

— Кой век тогава?

— Петнадесети. От съвсем новата ера — т.е. петнадесет века след Тъмната Зора. Така става ли ясно?

— Не.

— Така си и мислех. Alors^[16]... аз ще се изнасям обратно към моето си време — обяви Салибил и скочи от леглото.

— Почакай! — спрях го аз. — Още един въпрос.

Салибил въздъхна.

— Да го чуем.

— Коя година сме сега?

— Че ти не знаеш ли?

— Аз дори името си не знам!

— Не мога да ти помогна за годината. В тази времева зона хората има адски сбъркана система за маркиране на годините.

— Добре, тогава ми кажи името на тази планета.

— Каква планета?

— Планетата, на която се намираме в момента.

— А защо мислиш, че сме на планета?

— Добре, да поставим въпроса така — в твоята времева зона вие на планета ли живеете?

— Не ставай глупав, добри ми господине. Да не мислиш, че летим като ангели из небесата? — отвърна Салибил троснато.

— Добре. Тогава как се казва вашата планета?

— Ние я наричаме Нашия Свят.

— Но всяка планета е свят!

Салибил сви рамене многозначително.

— Дай ме под съд тогава.

Аз опитах друг подход.

— Колко планети има във вашата слънчева система? И коя поред е вашата откъм слънцето?

Салибил смръщи лице в озадачена гримаса.

— Ний сме си едничката планетка около слънчицето.

— Разбирам...

— Разправят, че преди имало и други планети около нашето слънце, но нещо им се случило.

— Какво по-точно?

— ¿Quién sabe?^[17]

След малко аз отново се обърнах към него, при това съвсем спокойно.

— Да ти кажа ли какво мисля?

— Мислех, че никога няма да предложиш.

— Мисля, че това е психиатрична клиника и аз съм тук, защото съм си изгубил паметта. А ти си друг пациент, който се е измъкнал от стаята си. Промъкнал си се при мен, само за да ме събудиш и да ми наговориш всички тия дивотии.

— Краставите магарета се надуват — изкиска се Салибил.

— Или — продължих аз, понеже ми хрумна друга възможност, — ти не си пациент, а лекар. И цялата тая история с трите желания е някакъв вид експериментално лечение, добронамерен опит да излекуваш моята амнезия, да разбудиш ума ми...

— Божке, ами че ако това с желанията не беше вярно, как ще обясниш оная работа с празния мехур, а, приятел?

Салибил беше прав, но аз продължих да настоявам.

— Не знам, някакво постхипнотично внушение вероятно. Впрочем има и трета възможност — аз бих могъл да съм затворник на някой тоталитарен режим и ти се опитваш да ме манипулираш чрез твоите психо-трикове, за да издам някаква тайна. Или искаш да ме объркаш и съсипеш, като ми казваш, че съм...

Салибил ме прекъсна.

— Може ли да направя едно предложение?

Аз кимнах неуверено.

— Да приемем, че не те будалкам, а ти казвам истината. Има начин да провериш сам?

— Как?

— Просто така — кажи „Да бъде светлина“ или нещо подобно. Опитай да създадеш човек от пръст или каквото решиш. И да видим какво ще се случи.

Това успя да ме развесели.

— Няма да се хвана толкова лесно. Това е стара тактика. Ако ме убедиш да се включа в твоя шарж, ти ще постигнеш целта си наполовина, защото ще ме накараш да призная, че има поне вероятност да казваш истината.

Салибил изглеждаше обезкуражен, но аз знаех, че се преструва.

— Какво пък, мога да си призная, когато съм победен, но поне си свърших работата и ти изпълних трите желания. Това беше цялата причина за посещението ми, така че най-добре да изчезвам. Но погледни на нещата по този начин. Има един куп meshugganah^[18] люде, които се мислят за бог. В тази зона го наричан Месиански комплекс. Но какво би станало, ако самият Бог вземе, та превърти? Не е ли възможно Той да си въобрази, че е обикновен смъртен? Психодокторите вероятно биха го нарекли Човешки комплекс или нещо такова.

— Хитро. Много хитро. Сбогом, Салибил.

— Sayonara. Adjö. Farvel. Istenhózzád. Hyvästi. Adiaŭ. Shalom...

[19]

ДОКЛАД ОТ САЛИБИЛ:

Начало на доклада. Открих Субекта и влязох в контакт с Него в подходяща далечна времева зона. Използвах новия прикрит метод, одобрен при последното заседание (кодово название: „Три желания“). Резултатът беше подобен на постигнатия с други техники, а именно пълна липса на успех. Субектът демонстрира способност да разсъждава логично и разумно в рамките на цялостната Си патологична заблуда. Парира всяко предложение умело, дори майсторски и упорито отказва да приеме истинската Си самоличност. Отхвърля Своите отговорности и отказва да се върне към изпълнение на задълженията Си. Колегите докладват, че Той също по никакъв начин не реагира, когато Му предават зловредните слухове, разпространени след настъпването на Неговата криза (т.е., че никога не е съществувал или, че е мъртъв и пр.). Ето защо аз реших изобщо да не ги споменавам. При цялото ми уважение и с огромно съжаление трябва да предложа състоянието на Пациента да се класифицира като неизлечимо. LASCIATE OGNI SPERANZA.^[20] ELI, ELI, LAMA SABACHTHANI?^[21] Край на доклада.

[1] Добро утро (ит.) — Б.пр. ↑

[2] За твое здраве (нем.) — Б.пр. ↑

[3] Да изпразним чашите (кантонски) — Б.пр. ↑

[4] Това съм аз (фр.) — Б.пр. ↑

[5] Какво ще бъде (нем.) — Б.пр. ↑

[6] Защо? (исп.) — Б.пр. ↑

[7] Естествено (нем.) — Б.пр. ↑

[8] Внимавай какво говориш (лат.) — Б.пр. ↑

[9] Не (рус.) — Б.пр. ↑

[10] Глупак (рус.) — Б.пр. ↑

[11] Извинявам се (фр.) — Б.пр. ↑

[12] Цитат от поемата „Дом на славата“ на Джефри Чосър.
Приблизително: „Това би трябвало да те удовлетвори.“ — Б.пр. ↑

[13] Майчице (итал.) — Б.пр. ↑

[14] От Евангелие на Йоан, 18:37-38 (съгласно превод на Библията от 1940 г.): „37 Затова Пилат Му каза: Тогава, Ти цар ли си? Исус отговори: Ти право казваш, защото Аз съм цар. Аз за това се родих, и за това дойдох на света, да свидетелствувам за истината. Всеки, който е от истината, слуша Моя глас. / 38 Пилат Му каза: Що е истина? И като рече това, пак излезе при юдеите и каза им: Аз не намирам никаква вина в Него.“ — Б.пр. ↑

[15] Бог (суахили) — Б.пр. ↑

[16] Тогава (фр.) — Б.пр. ↑

[17] Кой знае (исп.) — Б.пр. ↑

[18] Умствено нестабилен, луд (идиш) — Б.пр. ↑

[19] Сбогом (яп.), (шв.), (дат.), (унг.), (фин.), (есперанто), (иврит) — Б.пр. ↑

[20] Цитат от „Божествена комедия“ на Данте Алигиери; надписът над портите на Ада: „Надежда всяка тука оставете“. — Б.пр. ↑

[21] Евангелие от Матей, 27:47 (превод на Библията от 1940 г.), това са последните думи на разпнатия Христос: „Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?“ — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.